

ного й соціального розвитку. До показників цієї групи можна віднести: умови і якісний рівень медичного обслуговування населення; рівень забезпеченості потреб населення у сфері фізичної культури і спорту; забезпечення загального якісного рівня освіти населення.

До п'ятої групи входять показники, що визначають такі якісні характеристики життєвого рівня населення, як стан здоров'я і середня тривалість життя населення в цілому та його статеві-вікових груп; тривалість активного трудового довголіття; динаміка зростання та абсолютна величина вільного часу і характеристики можливості його раціонального використання; рівень суспільно-політичної активності населення.

Наступним кроком дослідження категорії «рівень життя» повинен бути аналіз того, як теоретичні положення втілені в конкретні реалії перехідної економіки. У межах даного дослідження тільки підкреслимо актуальність та необхідність підвищення рівня життя населення України. На початку ХХІ ст. наше суспільство має таку структуру: 3% – багатії, 26% – бідні, 21% – середній клас, а майже 50% населення балансує між середніми прибутками та бідністю [2, с.4].

1.Лукинов І. До питання про концепцію і модель сучасного економічного розвитку України // Економіка України. – 2001. – №6. – С.4-9.

2.Середній клас як насуцна необхідність // Праця і зарплата. – 2002. – №6. – С.4.
Отримано 06.09.2002

ББК 65.9 (2) 441

В.М.ПРАСОЛ

Харківська державна академія міського господарства

О.Є.ПРАСОЛІ

Харківський державний економічний університет

СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ЖИТЛОВИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Доводиться необхідність діагностики внутрішніх можливостей системи. Розглядається ефективний механізм управління житловою сферою з урахуванням особливостей останньої. Наведено сучасні напрямки розробки стратегії управління житловим господарством.

Стратегічне управління – найважливіший вид управлінського процесу в соціально-економічній сфері. Сутність стратегічного управління полягає у визначенні пріоритетної сфери господарської діяльності з урахуванням чинників зовнішнього середовища і ресурсів. При застосуванні до житлового господарства стратегія управління повинна бути орієнтована на соціальні установки, а також обов'язково включати економічні аспекти функціонування підприємств і організацій.

Найважливішою метою управління житловим господарством є максимальне задоволення потреб населення у відповідних послугах і ремонтних роботах шляхом раціонального використання наявних ресурсів. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити такі завдання:

- якомога повне врахування інтересів населення у вирішенні найважливіших питань розвитку житлового господарства;
- розробка економічно раціональної системи взаємовідносин між всіма учасниками господарського процесу на правовій основі;
- активне застосування протівитратних важелів господарювання.

Процес стратегічного управління складається з послідовних етапів формування і реалізації стратегічного плану організації. Етап “Оцінка чинників зовнішнього середовища” спрямований на врахування чинників, які не можна регулювати. Етап “Аналіз сильних і слабких сторін організації” дозволяє оцінити наявний потенціал і ступінь його використання. На етапі “Формування стратегічних альтернатив і вибір варіанта стратегії” здійснюються формування, порівняння і вибір найбільш ефективного управлінського рішення. Етап “Управління реалізацією стратегії” являє собою комплекс заходів щодо розробки і запровадження стратегічних рішень. Етап “Оцінка реалізації стратегії і пропозицій щодо коригування курсу” включає визначення ефективності реалізованих заходів, розробку і узагальнення аналітичних матеріалів і формулювання пропозицій щодо коригування стратегічного курсу організації.

Аналіз зовнішніх і внутрішніх умов функціонування житлового господарства є необхідним для виявлення потенційних можливостей і загроз його існуванню, а також його змоги адаптуватися до зміни ситуації у зовнішньому середовищі.

Розробка стратегії неможлива без об’єктивної оцінки досягнутого рівня розвитку і потенціалу житлового господарства. Для цього проводиться управлінське обстеження, тобто діагноз внутрішніх можливостей системи. У процесі аналізу виявляються:

- кількісні та якісні характеристики послуг, що надаються житловим господарством;
- демографічна статистика споживачів з урахуванням їх складу за віком та соціальним статусом, а також рівень доходів за групами (для населення);
- оцінка рівня обслуговування споживачів;
- організація процесу розробки нових полуг з урахуванням потреб споживачів;
- оцінка ефективності використання ресурсів ;
- взаємозв’язок витрат і результатів діяльності;

- оцінка фінансового стану житлового господарства, в тому числі виявлення джерел фінансових ресурсів;
- аналіз господарської діяльності житлових організацій, в тому числі рівня витрат і можливостей їх зниження, ступеня використання сучасних матеріалів та технічних систем, характеру використовуваних технологій та обладнання, якості робіт та послуг, оцінки ефективності планування та організації виробничого процесу;
- оцінка рівня працівників житлового господарства, в тому числі оцінка компетентності спеціалістів і керівників, ефективності системи підвищення кваліфікації і перепідготовки кадрів, визначення ефективності організаційних структур.

У результаті аналізу виявляються сильні й слабкі сторони підприємства, його відповідність зовнішнім умовам і чинникам.

Ефективний механізм управління житловою сферою повинен базуватися на таких положеннях:

- пріоритет соціальних, регіональних і муніципальних інтересів над галузевими, відомчими й локальними;
- орієнтація на різні форми власності у житловому секторі, включаючи муніципальну, колективну й приватну;
- поступова децентралізація управління і передача ряду управлінських функцій на місцевий рівень шляхом створення об'єднань співвласників багатоквартирних будинків;
- антимонопольна політика у житловій сфері;
- розподіл функцій замовника і підрядника залучення до експлуатації житла організацій різних форм власності на договірній основі;
- орієнтування на різноманітні джерела фінансування, залучення населення до активної участі у житловій сфері.

Головним результатом стратегії в житловому господарстві є визначення стратегічної позиції, що б забезпечувала життєздатність функціонування і розвитку системи в навколишньому середовищі.

Отримано 09.09.2002

УДК 334.012 : 338.4

С.И.ВАСИЛИНА, канд. экон. наук
Харьковская государственная академия городского хозяйства

СТРУКТУРНОЕ МОДЕЛИРОВАНИЕ И ОРГАНИЗАЦИОННОЕ ПОСТРОЕНИЕ СОЗДАНИЯ И ПРОИЗВОДСТВА УСЛУГ

Рассматриваются современные корпоративные стратегии и технологии в экономике и процессная модель организации производства услуг. Разработка бизнеса гостеприимства предлагается как система универсальных схем и работ. Создание и взаимодействие процессов обусловлено динамической устойчивостью.